

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี

Factors Related to Influencing Public Mind of Mathayomsuksa 3 Students in Udonthani Province

วิไลลักษณ์ เกลี้ยงเกล้า¹, เอกราช ตินาง² และ นครชัย ชาญอุไร³

¹การวิจัยและประเมินผล คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
โทรศัพท์ 064-9062251 e-mail: wilailak333wi@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาและสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 325 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .874

ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรทุกตัว ได้แก่ ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านโรงเรียน/ครู ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับพฤติกรรมจิตสาธารณะมีค่าระหว่าง .363 ถึง .863 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด 3 ลำดับแรก คือปัจจัยด้านครอบครัว(c) กับปัจจัยด้านเพื่อน(e) ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .863 รองลงมาเป็นปัจจัยด้านนักเรียน(b) กับปัจจัยด้านเพื่อน(e) ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .861 และปัจจัยด้านโรงเรียน/ครู(d) กับปัจจัยด้านเพื่อน(e) ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .767 ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ(R) เท่ากับ .874 ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ปรับปรุง (R^2_j) เท่ากับ .760 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE_{est}) เท่ากับ .147 ซึ่งตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 5 ตัว สามารถทำนายได้ร้อยละ 87.40 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Y' = .563 + .164c + .310f + .288d$$

$$Z' = .203Z_c + .366Z_f + .381Z_d$$

คำสำคัญ : ปัจจัย, พฤติกรรมจิตสาธารณะ

Abstract

The purposes of this research were to examine the affects and the equation of the students in the public mind 3 in Udonthani Province. There were 325 samples used in this unit. The analysis data used was frequency, percent average, Standard deviation, Pearson correlation, coefficients and multiple regression analysis.

All interpreters have a positive relationship with public mental behavior of mathayomsuksa three students. In Udonthani Province. With the coefficient between forecasting variables between .363 and .863. By sorting the variable that has the highest relationship to the variable with the least relation. support from family and support from friends. With multiple correlation

of .863. support from students and support from friends. With multiple correlation of .861. support from school and support from friends. With multiple correlation of .767. from students support from society. support from friends. With multiple correlation of .874 and the predictive coefficients of forecasting value to .760 percent with standard deviation of forecasting of .147, which could be used to create the predictive equations in the raw score and the standard score as follows:

$$Y' = .563 + .164c + .310f + .288d$$
$$Z' = .203Z_c + .366Z_f + .381Z_d$$

Keywords: factors, prosocial behavior

1. บทนำ

จากสภาพปัญหาในสังคมปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การแข่งขันกันพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างมากก่อให้เกิดปัญหาทางคุณธรรม จริยธรรม ดังนั้นสังคมในปัจจุบันได้ส่งผลกระทบต่อชีวิตของคนในสังคมไทยให้เกิดการแข่งขัน มีค่านิยมทางวัตถุสูง เกิดการเอาเปรียบซึ่งกันและกัน ความสำคัญต่อส่วนรวมจึงลดน้อยลงทุกวันมาก(สุวิมล ชาติขำนิ. 2555: 1 – 2)

ปัญหาเหล่านี้ยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นโดยเฉพาะนักเรียนซึ่งเป็นเด็กวัยรุ่น เป็นรอยต่อของชีวิต มีอารมณ์แปรปรวน มีปัญหาการปรับตัว เช่น ปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ ขาดความรับผิดชอบ หนีเรียน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู และเมื่อนักเรียนเหล่านี้จบชั้นมัธยมตอนต้นไปเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นไปก็อาจมีเพื่อนมาชักชวนสร้างบรรยากาศให้เกิดความตึงเครียดในโรงเรียน เช่น ปัญหาเหล่านี้เป็นความเสื่อมทางจิตใจ ส่งผลกระทบต่อผู้ปกครองโรงเรียน บุคคลในสังคมและการพัฒนาประเทศขาดประสิทธิภาพเพราะเยาวชนเป็นกำลังของประเทศเป็นบุคคลที่ไม่พึงประสงค์ (ชัชยงค์ จันทโรสโกภา. 2550 : 1) ข้อมูลข้างต้นได้กล่าวได้กล่าวถึงการถดถอยของจิตสาธารณะของสังคมไทย

จากเหตุผลดังกล่าวในการเลือกศึกษาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นวัยรุ่นตอนต้นมีบุคลิกภาพ เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นวัยผู้ใหญ่ เด็กจะเกิดการเรียนรู้รูปแบบความคิด พฤติกรรม การศึกษาจิตสาธารณะกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ทราบถึงปัจจัยต่างๆ ที่จะเกื้อหนุนให้เด็กเกิดพฤติกรรมที่ดีในอนาคต ด้วยความสำคัญของจิตสาธารณะและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่า ปัจจัยใดที่สามารถทำนายจิตสาธารณะได้มากที่สุดและปัจจัยใดสามารถทำนายจิตสาธารณะในลำดับรองลงมา เพื่อเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและพัฒนาจิตสาธารณะให้เกิดขึ้นในช่วงวัยรุ่นได้ อันจะส่งผลให้วัยรุ่นสามารถอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างมีความสุข ตลอดจนเป็นบุคลากรที่ดีที่เหมาะสมของครอบครัว สังคม และประเทศชาติสืบเนื่องต่อไป

2. วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี

3. สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านโรงเรียน/ครู ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี
2. ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านโรงเรียน/ครู ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านสังคม มีอำนาจพยากรณ์พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี

4. วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนในปีการศึกษา 2562 ในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 9,044 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 325 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Cochran (นครชัย ชาญอุไร, 2547 : 96 อ้างอิงจาก cochran, 1977: 75)
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะ ตอนที่ 3 แบบสอบถามจิตสาธารณะของนักเรียน ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือไปทดลองกับประชากรที่มีในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน อำนาจจำแนก มีค่าเท่ากับ .96 ของแต่ละข้อคำถามในแต่ละด้านโดยวิธี Item total Correlation และหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถาม มีค่าเท่ากับ .88 โดยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของข้อคำถามโดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สันคัดเลือกข้อคำถามที่เข้าเกณฑ์
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถาม จำนวน 325 ชุด ไปเก็บรวบรวมข้อมูลที่โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล โรงเรียนอุดรพิชัยรักษ์ โรงเรียนสตรีราชินูทิศ โรงเรียนประจักษ์ศิลปาคาร โรงเรียนบ้านหมากแข้ง
4. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยการหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

5. ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี

ตัวแปร	Mean	Std. Deviation	แปลผล
1. ด้านนักเรียน (b)	4.32	.23	มาก
2. ด้านครอบครัว (c)	4.35	.37	มาก
3. ด้านโรงเรียน/ครู (d)	4.36	.39	มาก
4. ด้านเพื่อน (e)	4.32	.32	มาก
5. ด้านสังคม (f)	4.21	.35	มาก
พฤติกรรมจิตสาธารณะ (g)	4.29	.30	สูง

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านโรงเรียน/ครู (d) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ด้านครอบครัว (c) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ด้านนักเรียน (b) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ด้านเพื่อน (e) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ด้านสังคม (f) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ตามลำดับ และพฤติกรรมจิตสาธารณะ (g) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 จึงมีพฤติกรรมจิตสาธารณะ อยู่ในระดับสูง

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี

ตัวแปร	b	c	d	e	f	g
b	1.00	.752**	.702**	.861**	.648**	.761**
c		1.00	.690**	.863**	.584**	.761**
d			1.00	.767**	.363**	.728**
e				1.00	.687**	.813**
f					1.00	.691**
g						1.00

** . อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.01

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในตัวแปรพยากรณ์ที่สัมพันธ์กันมีค่าระหว่าง .363 ถึง .863 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด 3 ลำดับแรก คือด้านครอบครัว(c) กับด้านเพื่อน(e) ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .863 รองลงมาเป็นด้านนักเรียน(b) กับด้านเพื่อน (e) ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .861 และด้านโรงเรียน/ครู(d) กับด้านเพื่อน(e) ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .767 ตามลำดับ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับกับพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี มีค่าระหว่าง .691 ถึง .813 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับตัวแปรที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดไปยังตัวแปรที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด ได้แก่ ด้านเพื่อน (e) มีความสัมพันธ์เท่ากับ .813 ด้านนักเรียน (b) มีความสัมพันธ์เท่ากับ .761 ด้านครอบครัว (c) มีความสัมพันธ์เท่ากับ .761 ด้านโรงเรียน/ครู (d) มีความสัมพันธ์เท่ากับ .728 ด้านสังคม (f) มีความสัมพันธ์เท่ากับ .691 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	R ² _j	SEest	F	Sig
e	.813	.661	.660	.176	629.703**	.000
e ,f	.833	.694	.692	.167	365.483**	.000
e,f,d	.868	.753	.750	.150	325.681**	.000
e,f,d,c	.873	.762	.760	.147	343.035**	.000
f,d,c	.874	.763	.760	.147	257.823**	.000

R = .874 R² = .763 R²_j = .760 SEest = .147 F = 205.973**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คือ ปัจจัยด้านครอบครัว (c) ปัจจัยด้านโรงเรียน/ครู (d) ปัจจัยด้านสังคม (f) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ(R) เท่ากับ .874 ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ปรับปรุง(R²_j) เท่ากับ .760 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน(SE_{est}) เท่ากับ .147 ซึ่งตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายได้ร้อยละ 87.40

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี

ตัวแปรพยากรณ์	b	Std.Error	Beta	t	Sig
(Constant)	.563	.130		3.644**	.000
ปัจจัยด้านครอบครัว (c)	.164	.044	.203	3.746**	.000
ปัจจัยด้านสังคม (f)	.310	.036	.366	8.674**	.000
ปัจจัยด้านโรงเรียน/ครู (d)	.288	.035	.381	8.135**	.000
ปัจจัยด้านนักเรียน(b)	.058	.073	.062	.703	.429
ปัจจัยด้านเพื่อน (e)	.047	.072	.037	.654	.514

R = .874 R² = .763 R²_j = .760 SEest = .147 F = 257.823

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ดังนี้ ปัจจัยด้านครอบครัว (c) ปัจจัยด้านสังคม (f) ปัจจัยด้านโรงเรียน/ครู (d) ปัจจัยทั้ง 3 ตัว สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี สามารถทำนายได้ร้อยละ 87.40 มีความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ SE_{est} เท่ากับ .147 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Y' = .563 + .164c + .310f + .288d$$

$$Z' = .203Z_c + .366Z_f + .381Z_d$$

6. สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานีเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ปัจจัยด้านโรงเรียน/ครู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ปัจจัยด้านครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ปัจจัยด้านนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ปัจจัยด้านเพื่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ปัจจัยด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ตามลำดับ และพฤติกรรมจิตสาธารณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 จึงมีพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับสูง

2. ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับพฤติกรรมจิตสาธารณะ มีค่าระหว่าง .363 ถึง .863 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด 3 ลำดับแรก คือด้านครอบครัว(c) กับด้านเพื่อน(e) ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .863 รองลงมาเป็นด้านนักเรียน(b) กับด้านเพื่อน(e) ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .861 และด้านโรงเรียน/ครู(d) กับด้านเพื่อน(e) ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .767 ตามลำดับ

3. การสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมจิตสาธารณะ ได้แก่ ด้านครอบครัว (c) ปัจจัยด้านสังคม (f) ปัจจัยด้านโรงเรียน/ครู (d) ปัจจัยทั้ง 3 ตัว สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี สามารถทำนายได้ร้อยละ 87.40 มีความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ SE_{est} เท่ากับ .147 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Y' = .563 + .164c + .310f + .288d$$

$$Z' = .203Z_c + .366Z_f + .381Z_d$$

7. อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ปัจจัยด้านโรงเรียน/ครู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ปัจจัยด้านครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ปัจจัยด้านนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ปัจจัยด้านเพื่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ปัจจัยด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ตามลำดับ และพฤติกรรมจิตสาธารณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 จึงมีพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับสูง

2. การศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในตัวแปรพยากรณ์ที่สัมพันธ์กันมีค่าระหว่าง .363 ถึง .863 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ว่า ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านโรงเรียน/ครู ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านเพื่อนจะส่งผลให้มีพฤติกรรมจิตสาธารณะ การที่ผู้เรียนได้คบหาบุคคล และทำให้ผู้เรียนประพฤติตนตามการกระทำของเพื่อน การยอมรับและปฏิบัติตามพฤติกรรมกลุ่มทั้งในด้านดีและไม่ดี รวมทั้งเอาค่านิยมความเชื่อ เจตคติของกลุ่มมาเป็นของตนเอง เนื่องจากเพื่อนมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นอย่างมาก สอดคล้องกับ สมศักดิ์ ชินพันธ์ อ่างถึง วรารัตน์ ทิพย์รัตน์ (2543) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนในชั้น กับความรู้สึกรับผิดชอบและมโนภาพแห่งตน ผลการวิจัย

พบว่า ความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปฏิสัมพันธ์หรือการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และ ความรู้สึกรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางลบปฏิสัมพันธ์แบบอัตตาธิปไตยและแบบปล่อยปละเลย ดังเช่น โกศล มีความดี (2547) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะของข้าราชการตำรวจ ผลการวิจัย พบว่า ข้าราชการตำรวจที่มีสภาพแวดล้อมทางสังคมแตกต่างกับจิตลักษณะแตกต่างกันกล่าวคือ การรับรู้ วัฒนธรรมขององค์กร การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชาการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน ร่วมงาน การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากประชาชน การได้รับแบบอย่างจากผู้บังคับบัญชามีความสัมพันธ์ ทางบวกกับจิตลักษณะ โดยการรับรู้ความสามารถของตนเองและการสนับสนุนจากประชาชนสามารถร่วมกัน ทำนายการมีจิตสาธารณะของข้าราชการตำรวจได้ ร้อยละ 55.9 ซึ่งตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายการ มีจิตสาธารณะของข้าราชการตำรวจมากที่สุดคือการรับรู้ความสามารถของตนเองรองลงมาคือ การสนับสนุนทาง สังคมจากประชาชน

2.2 ปัจจัยด้านนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านนักเรียนจะส่งผลให้มีพฤติกรรมจิตสาธารณะ ปัจจัย ด้านนักเรียนได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนเอง และลักษณะมุ่งอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎี ของ แบนดูรา (Bandura, 1986) กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองในแต่ละบุคคลมีผลต่อการกระทำ ของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง ก็มีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมสูง และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ โกศล มีความดี (2547) ญัฐนิชากร ศรีบริบูรณ์ (2550) และพรพรหม พรรดพวก (2550) พบว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับจิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ นั่นคือ เมื่อบุคคลมีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงก็จะมีจิตสาธารณะสูงขึ้นด้วย

2.3 ปัจจัยด้านครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านครอบครัวนั้นส่งผลพฤติกรรมจิตสาธารณะ ปัจจัยด้าน ครอบครัวได้แก่ ความเป็นแบบอย่างจากพ่อแม่ และการอบรมเลี้ยงดู สอดคล้องกับงานวิจัยของโกศล มีความดี (2547 : 1) ว่าข้าราชการตำรวจที่มีสภาพแวดล้อมทางสังคมที่แตกต่างกันมีจิตสาธารณะที่แตกต่างกัน โดย ข้าราชการตำรวจที่มีการรับรู้วัฒนธรรมองค์กรสูง มีการรับรู้การสนับสนุนจากครอบครัวสูง มีการรับรู้การ สนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาสูง มีการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานสูง มีจิตสาธารณะสูง และสอดคล้อง กับ วิรัตน์ ศรีคำจันทร์ (2544) ที่พบว่าลักษณะบางประการของระบบเครือญาติจะส่งผลเชิงบวกในแง่ของ การก่อจิตสำนึกพลเมือง โดยเป็นพื้นฐานในการหล่อหลอมสำนึกในความเป็นเรา และรักษาผลประโยชน์ของ พวกพ้อง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาเอกสารจาก สุพจน์ ทรายแก้ว (2546) ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม และสังคม สัจจร (2543) ที่ได้กล่าวว่า ความอบอุ่นของสถาบันครอบครัวมีความสำคัญเป็นอันดับแรก เพราะ เป็นจุดเริ่มต้นที่ช่วยให้บุคคลเกิดจิตสำนึกเห็นความสำคัญของส่วนรวม ความใกล้ชิดระหว่างพ่อแม่ลูกเป็น สิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการอบรมลูก เพราะความใกล้ชิดจะเป็นสื่อที่ทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน สถาบัน ครอบครัวเป็นพื้นฐานของสังคม ผู้ใหญ่ในครอบครัวมีพฤติกรรมความเชื่ออย่างไรเด็กมักเรียนแบบเช่นนั้น

2.4 ปัจจัยด้านโรงเรียน/ครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านโรงเรียน/ครู จะส่งผลให้มีพฤติกรรมจิตสาธารณะ ทั้งนี้จากแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้จากการสังเกต ตามทฤษฎีปัญญาสังคม ของแบนดูรา (Bandura, 1986 : 399-401) ที่เสนอว่า การเปลี่ยนแปลงความคิดหรือการเรียนรู้ของบุคคลส่วนใหญ่เกิดจากการสังเกตตัวแบบ ด้วยวิธีการดำเนินชีวิตส่วนใหญ่ของนักเรียนจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ซึ่งนอกจาก การปฏิบัติตามกฎระเบียบของทางโรงเรียนแล้ว นักเรียนยังจำเป็นต้องมีความเกี่ยวข้องและปฏิสัมพันธ์กับครู ดังนั้นการเรียนรู้ของนักเรียนจึงมักมีครูเป็นแบบในการปฏิบัติหรือการแสดงพฤติกรรมของตน ซึ่งเป็นไปตาม

แนวคิดของล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2538 : 129) ที่กล่าวว่าครูเป็นผู้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักเรียน ถ้าครูสอนให้นักเรียนรู้และกระทำแต่สิ่งดีๆ นักเรียนก็จะเป็นคนดี มีค่านิยมทางดีด้วย ดังนั้นในกระบวนการเรียนรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดผ่านครูผู้สอนซึ่งเป็นตัวต้นแบบนั้น จึงมีผลต่อพัฒนาการในด้านต่างๆ ของนักเรียน อันจะส่งผลต่อการมีจิตสาธารณะของนักเรียนด้วยเช่นกัน

2.5 ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านสังคมนั้นส่งผลพฤติกรรมจิตสาธารณะ ทำให้นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมทุกๆด้าน จะเป็นผู้มีจิตสาธารณะสูง ซึ่งสอดคล้องกับ นันทรัตน์ ปวีริชธรรม (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตอาสาของเด็กและเยาวชนที่ได้รับการทุนการศึกษาสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ด้านปัจจัยภายในคือ ทศนคติเชิงจริยธรรม ปัจจัยภายนอกคือ การสนับสนุนทางสังคมจากคนในครอบครัว สถานศึกษา ชุมชนและเพื่อน ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตอาสาอยู่ในระดับมาก

3. การสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี จากการศึกษาพบว่าตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ มี 3 ตัวแปร โดยสามารถเรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปหาตัวแปรที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว (c) ปัจจัยด้านสังคม (f) ปัจจัยด้านโรงเรียน/ครู (d) ปัจจัยทั้ง 3 ตัว สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี สามารถทำนายได้ร้อยละ 87.40 มีความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ SE_{est} เท่ากับ .147 สามารถนำมาสร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 ปัจจัยด้านครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับห้า ซึ่งมีค่าเท่ากับ .165 เนื่องจากครอบครัวเป็นหน่วยสังคมกลุ่มแรกที่ทำหน้าที่ในการอบรมสั่งสอน ปลูกฝัง และหล่อหลอมเหล่าพฤติกรรมหรือบุคลิกภาพให้เป็นไปตามบทบาทและความคาดหวังของสังคม ความรัก ความอบอุ่น ความใกล้ชิดระหว่างผู้ปกครองและบุตรหลาน จึงถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ช่วยให้ บุคคลเกิดจิตสำนึกต่อสังคมส่วนรวม รวมถึงพฤติกรรมของบุคคลในครอบครัว ก็มีอิทธิพลต่อเด็ก เพราะเด็กจะเลียนแบบและแสดงพฤติกรรมตามบุคคลในครอบครัว (สุพจน์ ทราญแก้ว, 2546: 45-57) สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ แบนดูรา (Bandura, 1986) ที่มีความเชื่อว่า การเรียนรู้ส่วนใหญ่ของคนเราเกิดขึ้นจากตัวแบบ ซึ่งตัวแบบที่เป็นบุคคลจริงจะมีผลต่อการเรียนรู้และการเกิดพฤติกรรมของบุคคล เนื่องจากโอกาสสังเกตและปฏิสัมพันธ์โดยตรง ผู้ปกครองคือตัวแบบที่มีความใกล้ชิดกับนักเรียน พฤติกรรมของผู้ปกครองจึงมีผลต่อนักเรียน นั่นคือ ถ้าผู้ปกครองมีพฤติกรรมจิตอาสาที่ดีก็จะส่งผลให้นักเรียนมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมจิตอาสาที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนิตา ทองมีเหลือ และคณะ (2550: 92-103) พบว่า การอบรมเลี้ยงดู การเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม พฤติกรรมที่เอื้อต่อสังคม และจิตสาธารณะของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ หากนักเรียนได้รับการสนับสนุน จากครอบครัวให้มีพฤติกรรมจิตอาสาที่ดีก็จะส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมจิตอาสาในระดับสูง

3.2 ปัจจัยด้านสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับสาม ซึ่งมีค่าเท่ากับ .212 การได้รับข้อมูลข่าวสารสื่อโทรทัศน์ แสดงว่าการนำเสนอข่าวสารการช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละต่อสังคม และความมุ่งมั่น พัฒนาของสื่อโทรทัศน์มีอิทธิพลทำให้นักเรียนเกิดจิตอาสา ทั้งนี้เนื่องจากในบรรดาสื่อมวลชนทั้งหมดโทรทัศน์นับว่าเป็นสื่อที่มีความสำคัญและได้กลายเป็นความจำเป็นในชีวิตปัจจุบัน นอกจากนี้สื่อโทรทัศน์ยังเป็นตัวแบบสัญลักษณ์ที่ทำหน้าที่ในการสร้าง

พฤติกรรมใหม่ หรือเสริมสร้างพฤติกรรมที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น และทำหน้าที่ยับยั้ง การเกิดพฤติกรรม ในกรณีที่มีผู้สังเกตเห็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และสื่อโทรทัศน์ยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่มีส่วนในการขัดเกลาความเชื่อแบบอย่างความประพฤติ เจตคติค่านิยม และจิตสำนึกที่ถูกต้องให้แก่คนในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกัทร่า ภูษิตร์ตนาวัลี (2547: 66) ที่พบว่า กระบวนการหล่อหลอมจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของชายและหญิง และกระบวนการที่เอื้อ ต่อการพัฒนาจิตสำนึกต่อสังคมจากสื่อมวลชน มีอิทธิพลต่อระดับจิตสำนึกต่อสังคมของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ปัจจัยด้านโรงเรียน/ครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมจิตสำนึกของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับสอง ซึ่งมีค่าเท่ากับ .304 แสดงว่าการได้เห็น แบบอย่างพฤติกรรมจิตอาสาจากครู ครูให้การอบรมสั่งสอน และโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมหรือส่งเสริม ให้นักเรียนทำกิจกรรมจิตอาสา จะส่งผลให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมจิตอาสา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura. 1986) กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนใหญ่ของคนเรานั้น เกิดขึ้นจากตัวแบบที่มีความใกล้ชิดในโรงเรียน ครูเป็นตัวแบบที่มีอิทธิพลต่อนักเรียน โดยนอกจากครู จะเป็นตัวแบบแล้วยังช่วยสอนให้นักเรียนเป็นทั้งตัวแบบและผู้เรียนที่มีคุณค่า มีพฤติกรรมตามที่สังคม ต้องการการปลูกฝังพฤติกรรมที่ดีนั้น ครูควรแสดงตนเป็นตัวอย่างในการสนับสนุนนักเรียนในการแสดง พฤติกรรมตามความต้องการของสังคม (สุรางค์ ไคว้ตระกูล. 2544: 22-25) นั่นคือ หากต้องการให้ นักเรียนมีคุณลักษณะใดนอกจากจะต้องปลูกฝังแล้ว ครูควรแสดงพฤติกรรมนั้นให้นักเรียนได้เป็นเป็นแบบอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฏิภากร ศิริเตชะ (2549: 91) พบว่า การเป็นตัวแบบของครู ด้านสังคหวัตถุ 4 การถ่ายทอดความรู้ด้านสังคหวัตถุ 4 ของครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมที่เอื้อต่อสังคมตามหลักธรรมสังคหวัตถุ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้นักเรียนที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับครู ครูมีความรัก ความเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิด เป็นที่ปรึกษาที่ดีในเวลาที่นักเรียนมีปัญหาหรือต้องการสัมพันธ์ที่ระหว่างนักเรียนกับครู จะทำให้นักเรียนเป็นคนมีเหตุผล มีความเสียสละ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมจิตอาสาที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพรหม พรระคพวก (2550: 83) พบว่าสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความเสียสละของนักเรียน พฤติกรรมเอื้อสังคม และจิตสำนึกของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 3 ตัว คือ ปัจจัยด้านครอบครัว (c) ปัจจัยด้านสังคม (f) ปัจจัยด้านโรงเรียน/ครู (d) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจิตสำนึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรเหล่านี้ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสำนึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี

8. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านเพื่อน ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสำนึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี โดยผลวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยคาดว่า จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหาร ครูและผู้เกี่ยวข้องนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการเสริมสร้างและพฤติกรรมจิตสำนึกของนักเรียน

1.2 ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านโรงเรียน/ครู ความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมจิตสำนึกของนักเรียน เพราะหากผู้เรียนไม่ได้รับการส่งเสริมที่ดีด้านครอบครัว ด้านโรงเรียน/ครู ก็

จะส่งที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน ได้ ดังนั้นครอบครัว โรงเรียน/ครู ควรเพิ่มการเอาใจใส่ รับรู้ และส่งเสริมสิ่งที่ดีให้กับผู้เรียน จะช่วยให้มีพฤติกรรมจิตสาธารณะที่ดีได้

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไป

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านนักเรียน ส่งผลต่อจิตสาธารณะมากที่สุด ควรมีการศึกษาใน ลักษณะการวิจัยและพัฒนา (research and development) เกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาพฤติกรรมจิต สาธารณะ โดยอาศัยตัวแปรด้านนักเรียน เพื่อยืนยันผลความคงอยู่ของพฤติกรรมจิตสาธารณะหรือไม่

9. กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจาก ดร.เอกราช ตีนาง อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.ดร.นครชัย ชาญอุไร อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งขอ กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

10. เอกสารอ้างอิง

- โกศล มีความดี. (2547). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีจิตสาธารณะของข้าราชการตำรวจ*. ปรินญา นิพนธ์มหาบัณฑิต. การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2544). *เอกสารการสอนชุดวิชา พื้นฐานการศึกษา หน่วยที่ 8-15*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ณัฐนชากร ศรีบริบูรณ์. (2550). *การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนิดา ทองมีเหลือ, ณิชีย์ หล่อเลิศวิทย์, ระพีวัฒน์ เลิศวุฒิสกุล, ภัคธร วิศิษฐ์วิริยะชัย, กริส จุฑานันท์ และ เรวดี ทรงเที่ยง. (2550). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ*. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*, 13(1), 91-102.
- นครชัย ชาญอุไร. (2559). *เอกสารประกอบการสอน รายวิชาวิจัยทางการศึกษา*. อุตรธานี: มหาวิทยาลัย ราชภัฏอุตรธานี.
- นันทรัตน์ ปรีวีตธรรม. (2553). *การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตอาสาของเด็กและเยาวชนที่ได้รับ ทุนการศึกษาสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์*. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พรพรหม พรรคพวก. (2550). *ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสหวิทยา เขตกรุงเทพตะวันออก กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและ สติติทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม และสังคม สัจจร. (2543). *สำนึกไทยที่พึงปรารถนา*. กรุงเทพฯ: เดือนตุลา.
- ล้วน สานยศและอังคณา สายยศ. (2538) *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วรารัตน์ ทิพย์รัตน์. (2543). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการรับสื่อ ภาวะผู้นำ นักศึกษา พยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วิรัตน์ คำศรีจันทร์ (2544). *จิตสำนึกพลเมืองในบริบทสังคมไทย*. ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาดุสิตบัณฑิต, สาขาวิชา
ประชากรศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุภัทรา ภูษิตรัตน์าวสี. (2547). *ปัจจัยและกระบวนการที่เอื้อต่อการพัฒนาจิตสำนึกต่อสังคมของนิสิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิจัยการศึกษา, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุพจน์ ทรายแก้ว. (2546). *จิตสำนึกสาธารณะ: การก่อรูปและกระบวนการเสริมสร้าง*. *วารสารเพชรบุรี
วิทยาลงกรณ์*, 4(1), 45-57.
- สุวิมล ขาดิขานี. (2555). *ปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์ต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร*. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2537). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- Bandura, Albert. (1986). *Social foundations of thought and action: A social cognitive theory*.
Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.